

Vrijeme Salvation

U vječnosti nema spasa, ako ih ima, su pali anđeli će biti spašen. U vječnosti, Bog nije štedjelo ni spasiti, jer spasenje Božje otkriva za vrijeme se zove i danas. Izgubljena umre slijedi na sudu njegovih djela, kao što su oni već u vječno prokletstvo. No, za one koji umiru s Kristom (kad vjeruju), stradanja novo stvaranje, gdje se ispunila Božja svrha i prelazak na sudionika vječnosti života u Bogu.

Vrijeme Salvation

“Jer on veli, ja sam ti čula u prihvatljivom vremenu, a ja vam pomogli u dan spasa, evo, sada je prihvaćeno vrijeme, evo, sada je dan spasenja” (2 Korinćanima 6: 2)

Vječni Svrha Boga

Što je vječna svrha Boga? Vječni Svrha Božje čovjekovo spasenje?

Doktrinarnih pogrešaka koje su nastale tijekom stoljeća o tome kako je spasenje u Kristu, jer oni nisu mogli utvrditi što je vječna svrha Boga. Zar ne smatra da je obećanje spasenja nije vječan, budući vratima spasenja, koji je danas otvoren, dan će zatvoriti.

Svrha Božje u Kristu Da, to je vječna, jer je započela u vječnosti i biti ovjekovječio u vječnosti. Iako spasenje dati vječni život onima koji ga se postiže u vječnosti nema spasenja.

Paul predstavio vječnu svrhu Boga kršćanima u Efezu: “I otkrio

nam otajstvo svoje volje po svojoj dobrohotnosti koja je naumu u Kristu, kako bi konvergirati u Kristu sve, u punini vremena, i koje su na nebu i da su na zemlji" (Ef 1: 9 -10).

Bog saopćio mu volja (puknut tajna skrivena) koji je predložio i pristao (dobar užitak), kako bi konvergirati u Kristu sve stvari, koje su na nebu kao i oni na Zemlji, tako da (cilj) u sve što je je istaknuti (vrh, uzvišeno, nadmoćan).

Kao što je Bog 'puknut otajstvo svoje volje ", nema razloga za tvrdnju da čovjek ne razumije pitanja o spasenju koje imaju ograničen um. Kao što je Bog otključao tajnu svoje volje, jer čovjek je u mogućnosti da u potpunosti razumiju njihove svrhe.

Vječni svrha Boga je specifičan: nadmoćnost Krista nad svim stvarima "On je Glava Tijela, Crkve; je početak, prvorodenac od mrtvih, da u svemu što bi moglo imati prvenstvo" (Kološanima 1:18); "I tako, za sada, crkva, mnogolika mudrost Božja može biti poznata vlastima i silama u nebesima, prema vječnom cilju koji je učinio u Kristu Isusu Gospodinu našem" (Ef 3,10 -11).

Vječni je svrha prema suverenosti Boga, i nikad ne može biti ukinuta ili poništena od strane bilo koje stvorenje, jer je njegova svrha ne temelji se na čovjeka ili nešto što je prolazno. To je razlog zašto čujemo odjek: "Doista, sva obećanja Božja u njemu su yea, te u njega Amen, na slavu Božju prema nama" (2 Kor 1,20).

Sada, sva obećanja osnovana od Boga, sve u susret u Kristu, a on je u potpunosti predana na slavu Boga koji se objavljuje u onima koji su spašeni.

Zbuniti svrhu Boga koji je vječan, i spasenje u Kristu, koji je sekularna, podigao mnoge doktrinarne pogreške, jer spasenje je ograničena na vrijeme zove 'Danas'.

Bog spašava čovjeka 'Danas', što je dan kušnje će se zatvoriti, a bit će poznat (manifest) sudu Božjemu koji je u

Adamu. Spasenje je za vječnost, ali postoji vječni cilj spasiti neodređeno vrijeme, jer Bog neće spasiti u vječnosti.

Spasenje je za vrijeme se zove 'Danas'. Dodijelili vrijeme za Božju pomoć je 'sada'. Međutim, vječna svrha Božje u Kristu je za vječnost, za nadmoćnost Krista nad svim stvarima je nešto relevantno vječnost.

Vječni Svrha i spasa

Vječni cilj da Bog uspostavio prije stoljeća doba je nadmoćnost Krista nad svim stvarima. A što je nadmoćnost Krista? Prirođena Krista među mnogom braćom ["... tako da on bude prvorođenac među mnogom braćom"](#) (Rim 8:29).

To je zato što, osim Krista sjediti zdesna Veličanstvu u visinama, sa svim stvarima pod noge, on je i Glava Crkve koja je njegovo tijelo. Pavao pokazuje da je Krist vezan za njegove mnoge braće, tako da punina toga ispunjava sve u svemu (Ivan 01:16; Ef 1:21 -23).

Za dovesti do efekta vječni namjene (nakon branitelj njegove volje), koji je nadmoćnost Krista nad svim stvarima, osnovana u vječnosti stvaranju čovjeka na sliku i priliku Božju.

Sve je počelo kada je on rekao: ["Načinimo čovjeka na svoju sliku i priliku"](#) (Postanak 1:26). Čovjek je stvoren savršen (slika i prilika), u punoj slobodi (Iz svakog stabla slobodno jedi Postanak 2:16), staviti na pogodno mjesto (general 2,15), s definiranom pravilu (ne jesti) i osnovno znanje da ostvare svoje slobodne volje (umrijeti).

Čovjek zaustavio pouzdanja u Božju riječ i dao nam svoja osjetila.

Eva je vidio da je stablo dobro za jelo, ugodan za oči i poželjno napraviti jedan mudar (požude), poslušao Boga i jeli

sa stabla, i dao Adamu, zaboravljajući da su upozoreni da ne jedu (Postanak 3 : 6).

Sagriješi i bio lišen života koji je u Bogu. On je otišao na to se (odvojeno) umro pred Bogom. Prestala biti dionikom života tamo i dolazi od Boga, uspostavljanje neprijateljstvo između Boga i ljudi.

Međutim, pad Adama nije bilo prepreka za vječnu svrhu, jer prema njegovom providnošću, Jaganjac Božji bio ubijen prije postanka svijeta u otkupljenje čovječanstva (1 Petrova 1: 9 -20).

Svi koji slušaju istinu, to jest, koji vjeruju u evanđeoske poruke, nisu u skladu s njihovim djelima pravednosti, nego po svojem naumu i milosti koja je u Bogu, opet su generirani duhovne ljude, za životnu nadu (1 Peter 1 : 3 i 23).

Spasenje u Kristu je najavio da svi ljudi izgubili u Adamu, a svi koji su prihvatili divno spasenje se regenerira (ponovno), u skladu s Bogom u pravednosti i svetosti.

Vječni svrha nije navedeno u tjelesnim i zemaljskim ljudima, ali da se svrha je osnovana u duhovnim ljudima i pripada nebu (1 Kor 15:45 -49).

Novi čovjek je stvoren na miru s Bogom, na sliku i priliku onoga koji ih ponovno proizveden u skladu s riječju istine, da je nepotkupljiv sjeme "je zemljani, takvi su i da su zemljani: te je nebeski takvi su i nebeski. I kao što smo nosili sliku zemljani, također snosi sliku nebeskoga" (1 Kor 15:48 -49).

Bog spasio ljude nakon njegovog prekrasnog vrline (milosrđa) i milosti "A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni, da razglasite slavna djela onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo" (1 Petrova 2: 9). On je spasio i post u kršćana riječ pomirenja. Spremi nije bila dovoljna, jer prema vječnoj svrhu (što je nadmoćnost Krista), on je izabrao (izabrana) spašeni, ne nevjernici, prema

Njegovoj milosti za besprijeekorni i sveta pred njim.

Bog spasio ljude po Njegovoj milosti, a prema njegovom vječnom svrhe (nadmoćnost Krista), a zatim je dobio od strane djece, prema onome što je predodređena ante ruku. Svi koji vjeruju u Krista spremaju i prima božansko posinstvo, da je Krist prvorođenac među mnogom brata. To je, ako netko ne želi da bude dijete Božje mora odbaciti evanđelje milosti, jer svi koji su spašeni u Kristu neće imati drugu odredište: djeca Božja po Njegovoj vječnoj svrhu: nadmoćnost Krista kao Glava Crkve.

Sada izbori i predodređenost se prema vječnoj namjeri Boga da konvergiraju u Kristu sve stvari. Različita je spasenje, koje je po svojoj milosti, milosti i ljubavi. U ljubavi, milosti i milosrđa Bog spašava sve ljude od ropstva grijeha stanja, te, u skladu s njegovom vječnom svrhe, ovi ljudi su sinovi Božji, da je Krist prvorođenac među mnogom braćom.

Spasenje

Isusova služba je da traži i spasi što je izgubljeno "Jer Sin Čovječji došao je da traži i spasi što je izgubljeno« (Luka 19,10). Prema a'visão 'monergistic, možemo uzeti u obzir da je' izabrana 'i' predodređena ', u konačnici nikada nije izgubio.

Teologija slobodne milosti pokazuje da je izgubljeno nikada nije imao priliku da se spremaju, a izabrao i sudbinska, nikada nije imao priliku da se izgubi. Sada postoji velika proturječnost između onoga što je Isus rekao, i oni propovijedaju pristaše slobodnog milosti, jer Isus je došao u potrazi za ono što je učinkovito izgubili, a oni pokazuju da neki nikad ne gubi, jer ih je Bog spasio od izbora i predodređenost prije nego što su izgubili.

Međutim, ono što smo vidjeli u spisima da su svi muškarci su izgubili, a to je Krist došao da bi ih i spasiti ih.

Čini se iz teksta, koji učinkovito muškarci su izgubili u Adamu, a to je Isus došao u potrazi za izgubljenima, nije spašen (Luka 19:10). Drugim riječima, Isus nije bio u make-vjerujem, u potrazi za nekoga tko navodno je izgubio, ali u konačnici nije bila izgubljena, kao teološko propovijedati sljedbenike "slobodne milosti".

Isus je došao spasiti ljude izgubljen kao posljedica prethodne osude. Nema kontradikcije! Prvi ljudi izgubili u Adamu, a zatim se nudi Bogu slobodnog otkupa.

Bog nikada nije poslao ljude u pakao kao temelju svoje suverenosti, kao tiranina. Prije, svi muškarci su pokušali i osuđeni na Adama. Prema osudu u Adamu je da kod muškaraca u propast.

No, Bog je ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina, jer svi su pod osudom. Sada svi oni koji umiru bez spasenja otkriva Božju pravednost, za osuđeni na vječnu smrt slijedi "Ali, ako naša nepravednost pokazuje Božju pravednost, što ćemo reći? Je li Bog nepravedan, nanosi gnjev" (Rimljanima 3: 5).

Sada ljubav Boga u davanju Njegova Sina ne umanjuje njegovu pravednost i pravdu: to nije zato što je Isus umro kao otkupninu za sve ljude, da oni koji su pod osudom neće biti kažnjeni. Bog nije pristran, duša koja zgriješi mora umrijeti, a krivac neće se održati bez krivnje.

Božja ljubav je vidljivo iz ponude Krista na Kalvariji je križ. Mnogo više evidentno je ljubav, jer On je umro za grešnike. Vjernici se ponudio novi život, jer "život" naslijedili od Adama ne držite sudu Božjemu: umrijeti i biti pokopan s Kristom.

Bog je pravedan, a svi koji su rođeni u skladu s voljom

tijelu, krv će i volje čovjeka, udio Zemljana čovjeka prirodi, te su stoga osudili pred Bogom za neposlušnost Adama "Doista, kao što je jedan djelo je došao na sud po svim ljudima na osudu ... " (Rim 5,18).

Spasenje se nudi danas (sada), jer:

- Sutra ne pripada čovjeku;
- presuda već dogodila, a svi ljudi su osuđeni, a treba spasenje 'danas';
- Ako je presuda bila u budućnosti, tek nakon presuda je pravo iskorištavanja ponude;
- Prije nego je svijet bio da nema ponuda spasenja, a ne izborima, a ne predodređenosti.

To bi bilo protivno intuitivno Dao Bog spasenje čovjeka kako bi presudu i uvjerenje da nije došlo. No, Isus je došao da traži ono što je izgubljeno, jer su svi zajedno skrenu, nije bilo nikoga da traže Boga.

Ako spasenje po izboru i predodređenosti, dan na pravovremeno će biti u vječnosti, prije nego što je svijet. Kao "razumnom roku" može biti i danas, ako izbori i Predestinacija prije postanka svijeta? Kao što je Bog 'ovdje i sada' dan spasenja, ako su svi rođeni s određenom mjestu?

Isus nije došao da sudi čovječanstvo, jer su svi već pod osudom "Ye suca po tijelu; ja ne sudim nikoga" (Ivan 08:15). Ako je Isus proglasiti presudu na muškarce, bi poništiti presudu uspostavljena u Edenu "I sluša li tko moje riječi, a ne vjerujem, ja ne sudim, jer Ja nisam došao suditi svijetu, nego svijet spasiti" (Ivan 12:47).

Isus je, naravno, da se pokaže uvjerenje o ljudima koje je došao spasiti: "Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje već je osuđen ..." (Ivan 3:18).

Vjerojatno je uzeti u obzir da je Bog odlučio onih koji će biti spašeni pred svijetom je preko svog suvereniteta i

njegovog sveznanja, ako ljudi još nisu izgubili?

Sada je Adam bio slobodan u svakom pogledu, a da nije jeo voće?

No, Bog je znao sve stvari po svom sveznanju, međutim, nikada nije prisiliti Adama da jede zabranjeno voće. Kako bi se utvrdilo prije ruke koji će biti spašeni ako netko nije ni izgubili?

Budući da je Bog nitko tlači, imamo suverenitet i Božje sveznanje ne uzeti bilo tko donositi odluke protiv vlastite volje **“By Svemogući ne može dosegnuti je izvrsna vlast, ali nitko tlači na sudu i veličine pravda”** (Job 37:23).

Bog je znao da bi čovjek griješi, a suvereno nije ometati čovjeka odluku. Umjesto toga, Bog je otvorio nova vrata u Kristu, posljednji Adam, tako da su potomci prvog Adama ostvaruje evanđeoske poruke koje morate ih odlučite za spasenje.

Bez ugnjetavati tko donositi odluke, suvereni Bog nastavlja vječnu svrhu konvergirati u Kristu sve nadoknaditi. To se žaliti na čovjeka? Od svoje grijehe! No, kao što je Bog predodredio čovjeka u propast i još kriv?

Čovjek je stvoren suđeno na grijeh? Nije se dao slobodnu volju?

Ono što vidimo sada da je izborni i predodređenost odnose se na vječnu svrhu koja je nadmoćnost Krista nad svim stvarima, a ne u odnosu na spasenje.

Spasenje je za one koji su izgubili. Spasenje (je nakon razaranja) je nakon razaranja, prema vječnom cilju, a to je prije uništenja. Prema vječnom cilju Jaganjac ubijen, da je dobio slavu i čast iznad svakog imena **“Ono iza glasa, Dostojan je Jaganjac koji je bio ubijen primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu i čast, i slava i blagoslov”** (Otkrivenje

5,12); "I to je ljubio sve, koji stanuju na zemlji, čija imena nisu zapisana u Jaganjčevoj knjizi života koji je zaklano od postanka svijeta" (Otk 13: 8).

Spasenje nije po Lamb ponude, ako ne i svi podjednako bi se spasio. Opskrba janjetina je prema vječnom cilju, da bi Krist primiti moć i čast iznad svakog imena imenovana.

Spasenje je za one koji su postali sudionici mesa i krvi Janjeta, jer po vjeri umrijeti, su pokopani i stradanja s Kristom novo stvorenje "Za to da je Krist umro i uskrsnuo, i živio opet, to biti Gospodar i mrtvih i živih" (Rimljanima 14: 9).

Smrt i uskrsnuće Kristovo su utvrditi njegov gospodarski o mrtvih i živih. No, uskrsnuće je da su izgubljeni osvježavajuće "Tu je i kao lik sada sprema us-krštenje, ne stavljajući daleko od prljavštine na tijelu, nego molitva za dobru savjest upravljena Bogu po uskrsnuću Isusa Krista" (1 Pt 3,21).

Bog nije štedjelo nikoga u vječnosti, jer spasenje je za vrijeme ljudi pod nazivom 'Danas'. 'Sada štedi Vam', to jest, Bog u vječnosti ne određuje i ne predodređena nikoga na spasenje.

Apostol Pavao u tumačenju najavio proroka Izaije, koji je rekao: "Ovako govori Gospodin: U vrijeme milosti ja ću te čuti, i u dan spasa ja ću ti pomoći, i vas, i dati ti za Savez narodu, da se zemlji restaurardes ... " (Izaija 49: 8), pokazuje da je ovdje i sada je prihvatio vrijeme Bogu. To jest, on ne prihvaća nikoga u vječnost, kako kaže 'monergistic vid' ili 'evanđelje' Drugi Calvin i Arminius. Ako je Bog predodredio ili odabrao neki spas, 'Gle, evo ne bi bilo vrijeme spasenja (2 Korinćanima 6: 2).

To pokazuje da je u vječnosti osnovana vječnu svrhu Bogu da je u svim stvarima Krist imao prvenstvo. Prema njegovom vječnom cilju, oni koji vjeruju u Krista za spasenje, koje je,

prihvaćajući piće voda izvor struji u vječni život su izabrani i predodređena da budu suobličeni slici Krista, subaštinici s Kristom, On je i prvorođenac među mnogom braćom.

U vječnosti nema spasa, ako ih ima, su pali anđeli će biti spašen. U vječnosti, Bog nije štedjelo ni spasiti, jer spasenje Božje otkriva za vrijeme se zove i danas. Izgubljena umre slijedi na sudu njegovih djela, kao što su oni već u vječno prokletstvo. No, za one koji umiru s Kristom (kad vjeruju), stradanja novo stvaranje, gdje se ispunila Božja svrha i prelazak na sudionika vječnosti života u Bogu.

Zato apostol Pavao u pisanju Timoteju pokazao da nas Bog spašava u vremenu koje se naziva 'danas', u prihvatljivom vremenu. Morate poslušati poziv vječnoga Oca da evanđelje predstavlja: **"Zato, kao što veli Duh Sveti: Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda ..."** (Hebrejima 3: 7).

Glas Duha rezonira 'Danas', a oni koji slušaju ga prihvatiti ili ne. No, oni koji čuju i ne opirete Duhu se spremaju. Spremaju se zove pozivom svetim, prema vječnom cilju koji je nadmoćnost Krista, a izrađene su djeca Božja, sveti i bez mane **"koji nas je spasio i pozvao pozivom svetim, ne po našim djelima, nego po svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremena vjekovječnih"** (2 Tim 1: 9).

'Izbori' je prema vječnom cilju i 'milosti' je odobren u skladu s Kristom. No, i milost i vječni cilj su prije postanka svijeta, jer su došli Kristu.

Bog spasio Pavao i Timotej prema moći koja je u Evanđelju (2 Tim 1: 8), jer znamo da je Evanđelje sila Božja za sve one koji vjeruju (Ivan 1:12, Rim 01:16, 1 Kor 1,24).

Apostol Pavao je imao argument za one koji nisu vjerovali u uskrsnuće mrtvih, što vrijedi i za monergistas: **"Ako su ljudi sam se borio protiv zvijeri u Efezu, što koristi me, ako mrtvi ne? Jedimo i pijmo jer sutra nam je umrijeti"** (1 Kor 15:19).

Ova tvrdnja je u potpunosti relevantan! Kao što je nemoguće očekivati □□da netko u Kristu prema monergistic mišljenju, ako ne postoji način da se utvrdi tko je ili nije predodređen za spasenje? Preporučuje se jesti i piti, jer ako ste jedan od onih koji su izabrani za spasenje, bit će spašen. Ali, ako nemate takvu sreću, barem ne živi u potrazi za mrtve nade.

Voljeni, razmotrimo ono što Duh kaže: “Jer on je Bog naš, a mi smo narod paše njegove i ovce ruke Ako danas glas mu čujete, ne budite srca tvrda ...” (Psalam 95:7 -8).

Izvorni članak: 0 tempo salvação